

Briselē, 2022. gada 25. jūnijā
(OR. fr, en)

10677/22

**Starpiestāžu lieta:
2021/0201(COD)**

**CLIMA 320
ENV 667
AGRI 289
FORETS 53
ONU 91
CODEC 1010**

PIEZĪME

Sūtītājs:	Prezidentvalsts
Saņēmējs:	Padome
lepr. dok. Nr.:	10330/1/22 REV 1
K-jas dok. Nr.:	10857/21 - COM (2021) 554 final
Temats:	Pakete "Gatavi mērķrādītājam 55 %": Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula, ar ko attiecībā uz darbības jomu, izpildes noteikumu vienkāršošanu, dalībvalstu 2030. gada mērķrādītāju noteikšanu un apņemšanos zemes izmantojuma, mežsaimniecības un lauksaimniecības sektorā līdz 2035. gadam kopīgi panākt klimatneitralitāti groza Regulu (ES) 2018/841 un attiecībā uz monitoringa, ziņošanas, progresa apsekošanas un izskatīšanas uzlabošanu groza Regulu (ES) 2018/1999 – vispārēja pieeja

I. IEVADS

1. Komisija 2021. gada 14. jūlijā kā daļu no paketes "Gatavi mērķrādītājam 55 %" Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedza priekšlikumu Regulai, ar ko attiecībā uz darbības jomu, izpildes noteikumu vienkāršošanu, dalībvalstu 2030. gada mērķrādītāju noteikšanu un apņemšanos zemes izmantojuma, mežsaimniecības un lauksaimniecības sektorā līdz 2035. gadam kopīgi panākt klimatneitralitāti groza Regulu (ES) 2018/841 un attiecībā uz monitoringa, ziņošanas, progresa apsekošanas un izskatīšanas uzlabošanu groza Regulu (ES) 2018/1999 ¹.
2. Komisijas priekšlikuma galvenais mērķis ir stiprināt zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības (ZIZIMM) nozares ieguldījumu ES vispārējo klimata ieceru izvēšanā līdz 2030. gadam, nosakot ES līmeņa mērķrādītāju siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem ZIZIMM nozarē, proti, 310 miljoni tonnu CO2 ekvivalenta līdz 2030. gadam, kas starp dalībvalstīm sadalīti saistošu nacionālo mērķrādītāju veidā.
3. Eiropas Parlamentā vadošā atbildīgā komiteja ir Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja (*ENVI*) *Ville Niinistö* kungs (*Verts/ALE*, FI) ir iecelts par referentu. *Norbert Lins* kungs (*PPE*, DE) ir iecelts par Lauksaimniecības un lauku attīstības (*AGRI*) komitejas referentu; *AGRI* ir iesaistītā komiteja, kurai ir dalīta kompetence attiecībā uz konkrētiem noteikumiem. *ENVI* komiteja savu atzinumu par šo priekšlikumu pieņēma 2022. gada 16. maijā. Parlaments savu nostāju attiecībā uz priekšlikumu pieņēma 2022. gada 8. jūnijā.
4. Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza atzinumu 2021. gada 8. decembrī. Reģionu komiteja savu atzinumu sniedza 2022. gada 27.–29. aprīļa sanāksmē.

¹ Dok. 10857/21 + ADD 1–4.

5. Vides padome 2021. gada 20. decembra ² un 2022. gada 17. marta ³ sanāksmēs rīkoja politikas debates par pieciem paketes "Gatavi mērķrādītājam 55 %" priekšlikumiem tās kompetences jomās, tostarp par ZIZIMM priekšlikumu.
6. Pastāvīgo pārstāvju komiteja, pamatojoties uz prezidentvalsts piezīmi ⁴, 2022. gada 13. maijā apsprieda priekšlikumu, lai sniegtu norādes turpmākajam darbam.
7. Darba grupas līmenī prezidentvalsts Francija turpināja izskatīt priekšlikumu astoņās Vides jautājumu darba grupas sanāksmēs. Pēdējā sanāksmē, kas notika 2022. gada 3. jūnijā, darba grupa izskatīja trešo pārskatīto prezidentvalsts kompromisa tekstu ⁵.
8. Pastāvīgo pārstāvju komiteja prezidentvalsts kompromisa tekstu izskatīja 2022. gada 15. un 22. jūnijā un pēc tam jaunu kompromisa priekšlikumu, kurā bija iekļauti ierobežoti pielāgojumi, – 2022. gada 22. jūnijā ⁶, lai sagatavotos Vides padomes diskusijām par šo dosjē savā 2022. gada 28. jūnija sanāksmē.
9. Jaunākais prezidentvalsts kompromisa teksts, kas atbilst Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2022. gada 22. jūnijā izskatītajai teksta versijai, ir izklāstīts šīs piezīmes pielikumā.

² Dok. 14585/21.

³ Dok. 6668/2/22 REV 2.

⁴ Dok. 8733/22.

⁵ Dok. 7985/3/22 REV 3.

⁶ Dok. 9906/22 un 10330/1/22 REV 1.

II. PREZIDENTVALSTS KOMPROMISA PRIEKŠLIKUMA GALVENIE ASPEKTI

10. Salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu prezidentvalsts kompromisa tekstā ir ierosināts saglabāt nemainīgu Savienības vispārējo mērķrādītāju, proti, līdz 2030. gadam ZIZIMM sektorā panākt neto piesaistījumus 310 miljonu tonnu CO₂ ekvivalenta apmērā, kas guva plašu delegāciju atbalstu. Attiecībā uz nacionālajiem mērķrādītājiem kompromisa tekstā ir saglabāts arī Komisijas ierosinātais mērķrādītāju sadalījums. Lai ņemtu vērā daudzu delegāciju bažas par ZIZIMM sektoram raksturīgo ikgadējo mainīgumu un mērķu paredzamību, prezidentvalsts tomēr ierosina būtiskas izmaiņas saistībā ar atbilstības procesu, lai palīdzētu dalībvalstīm sasniegt to attiecīgos mērķrādītājus, vienlaikus saglabājot savu mērķu vērienīgumu. Galvenie kompromisa priekšlikuma jautājumi attiecas uz šādiem punktiem.

a) Mērķrādītāju izklāsts un lineārā trajektorija (4. pants, 5. un 6. apsvērumi),
tehniskā korekcija (4. un 14. pants, 13.a un 13.b apsvērumi)

- Kompromisa tekstā ir ierosināts 2026.–2030. gada laikposmam noteikt neto emisiju vai piesaistījumu piecu gadu budžetu, aizstājot saistošos ikgadējos mērķrādītājus 2026.–2029. gadam, bet vienlaikus saglabājot pienākumu sasniegt nacionālos mērķrādītājus, kas izvirzīti 2030. gadam. Prezidentvalsts uzskata, ka ir būtiski, lai katras dalībvalsts līmenī 2026.–2030. gada laikposma beigās kā galīgais mērķis būtu sasniegts 2030. gadam izvirzītais mērķrādītājs, lai tādējādi nodrošinātu, ka kopīgi tiek sasniegti mērķrādītājs, proti, -310 Mt, kas ir 2030. gadam izvirzīto nacionālo mērķrādītāju summa. Tiek arī ierosināts nacionālos mērķrādītājus izteikt relatīvā izteiksmē, lai palielinātu to paredzamību un pārredzamību, novēršot nepieciešamību piemērot tehnisku korekciju, kad tiek pārbaudīti dalībvalstu mērķrādītāji.

- Prezidentvalsts ir saglabājusi to, ka 2026.–2030. gada trajektorija tiek noteikta, pamatojoties uz datiem par 2021., 2022. un 2023. gadu, kā to ierosinājusi Komisija, jo prezidentvalsts uzskata, ka ar šo priekšlikumu ir panākts labākais līdzsvars starp paredzamību un jaunāko datu izmantošanu.

b) Mērķrādītāju pārvaldība (13.c pants)

Daudzas delegācijas ir kritizējušas mērķrādītāju pārvaldības mehānismu, kas izklāstīts 13.c pantā un ko ierosinājusi Komisija. Pēc diskusijām par dažādām iespējām prezidentvalsts savā kompromisa priekšlikumā ir saglabājusi iespēju svītrot 13.c pantu attiecībā uz 2026.–2030. gada laikposmu, atkārtoti neieviešot KCR regulas 9. pantu, un norādījusi, ka šis risinājums saglabā ZIZIMM mērķrādītāju juridiski saistošo raksturu.

c) Vispārējas elastības iespējas (12. panta 3. punkts)

Prezidentvalsts kompromisa tekstā ir saglabāts Komisijas ierosinājums atcelt iespēju, kas paredz to, ka ZIZIMM kredītus var pārcelt starp abiem atbilstības laikposmiem (2021.–2025. gada laikposms un 2026.–2030. gada laikposms). Prezidentvalsts uzskata, ka šā noteikuma svītrošana ir būtiska garantija vidiskajai integritātei, ņemot vērā to, ka otrā laikposma beigās ir jāizvairās no ZIZIMM kredītu uzkrāšanās, kas apdraudētu mērķrādītāja, proti, -310 Mt, sasniegšanu.

d) Papildu elastības mehānisms, kas saistīts ar klimata pārmaiņu ietekmi un organisko augšņu īpatsvaru (13.b panta 6. punkts, 12.a apsvērums)

Reaģējot uz vairāku delegāciju paustajām bažām par to, ka nekontrolējamu faktoru dēļ tām ir grūti sasniegt savus mērķrādītājus, prezidentvalsts ierosina radīt papildu elastību, kas saistīta ar klimata pārmaiņu ietekmi un organiskām augsnēm, pamatojoties uz objektīviem un izmērāmiem kritērijiem un rādītājiem. Turklāt, lai šo elastību varētu izmantot, attiecīgajām dalībvalstīm, balstoties uz precīzi definētu metodiku, ir jāsniedz Komisijai pierādījumi.

e) Nosacījumi, kas saistīti ar zemes izmantojuma elastības mehānisma izmantošanu
(13.b pants, VII pielikums)

- neto piesaistījumu pārpalikuma daļas pieaugums 2021.–2025. gada laikposmā, ko Komisija var ņemt vērā, novērtējot, vai Savienība ir sasniegusi savu 2030. gada mērķrādītāju, proti, tas ir palielinājies no 20 % līdz 40 %;
- automātiska elastības iedarbināšana, pamatojoties uz skaidriem, iepriekš noteiktiem kritērijiem;
- 13.b panta 4. punktā paredzētā ierobežojuma atcelšana, lai attiecībā uz dalībvalsts mērķrādītāju ļautu kompensēt tikai tos piesaistītājus, kas uzskaitīti kā emisijas;
- to nosacījumu svītrosana, kas attiecas uz iepriekšēju elastības iespēju izsmelšanu, kā paredzēts KCR 12. panta 2. punktā un 7. panta 1. punktā, lai varētu izmantot 13.b pantu;

Prezidentvalsts arī ierosina saglabāt elastības mehānisma maksimālā apjoma sadalījumu divās vienādās daļās, kā paredzēts VII pielikumā, lai nodrošinātu Savienības - 310. mērķa sasniegšanu.

f) Dabisko traucējumu ņemšana vērā (10. pants, 13.b pants un 9. apsvēruma)

Tiek ierosināts no jauna iekļaut 10. pantu (kas Komisijas priekšlikumā tika svītrots) 2026. līdz 2030. gada laikposmam. Tomēr, ja dalībvalsts šo pantu izmantos, šai dalībvalstij nebūs iespējams izmantot kompensāciju par dabiskiem traucējumiem, kā paredzēts 13.b panta 5. punktā.

g) Satvars laikposmam pēc 2030. gada (17. pants, 9.a apsvērumš)

Lielākā daļa delegāciju uzskatīja, ka saistībā ar šo regulas pārskatīšanu ir pāragri ieviest mērķrādītājus laikposmam pēc 2030. gada un izveidot *AFOLU* pīlāru. Tādēļ prezidentvalsts ierosina šos jautājumus iekļaut 17. pantā paredzētajā pārskatīšanā. Novērtējot to, vai *AFOLU* nozarē ir iespējams kopīgi līdz 2035. gadam Savienībā sasniegt klimatneitralitāti, Komisijai būtu jāņem vērā arī mežu vecuma struktūras ietekme, tostarp ietekme, kas saistīta ar teritorijas okupāciju un kara un pēckara apstākļiem.

h) Monitorings un ziņošana (III pielikums)

Ņemot vērā daudzu delegāciju pausto kritiku, prezidentvalsts kompromisa priekšlikumā ir paredzēta elastība attiecībā uz monitoringa un ziņošanas prasībām, jo īpaši 3. līmeņa metodikas pieņemšanu no 2026. gada nosakot kā fakultatīvu, kā arī attiecībā uz zemes sarakstu, kurai jāveic monitorings.

i) Bioenerģija ar oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu (*BECCS*) (10.a apsvērumš)

Ņemot vērā to, cik svarīgi ir izstrādāt ilgtspējīgus oglekļa piesaistes risinājumus, lai līdz 2050. gadam panāktu klimatneitralitāti, prezidentvalsts ierosina atsaukties uz šo jautājumu jaunā apsvērumā, pieminot tādu tehnoloģisko risinājumu nozīmi kā bioenerģija ar oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu.

III. PAŠREIZĒJAIS STĀVOKLIS

11. Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2022. gada 22. jūnija apspriedēs liels delegāciju vairākums pauda atbalstu jaunākajam prezidentvalsts kompromisa tekstam. Dažas delegācijas izteica atrunas par konkrētiem teksta punktiem.
12. Pamatojoties uz līdz šim notikušajām diskusijām, prezidentvalsts uzskata, ka tās jaunākajā kompromisa tekstā ir atspoguļots līdzsvars starp dažādām delegāciju nostājām. Prezidentvalsts uzskata, ka šis vispārējais kompromiss ļauj panākt saskaņotību starp elastību, kas vajadzīga, lai dalībvalstis līdz 2030. gadam varētu sasniegt savus mērķrādītājus, un regulas vidiskās integritātes saglabāšanu.

IV. NOSLĒGUMS

13. Ņemot vērā minēto, Vides padome tiek aicināta apstiprināt šīs piezīmes pielikumā izklāstīto tekstu, lai vienotos par vispārēju pieeju, kas veidos pamatu turpmākām sarunām ar Eiropas Parlamentu par Komisijas priekšlikumu parastās likumdošanas procedūras ietvaros.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko attiecībā uz darbības jomu, izpildes noteikumu vienkāršošanu un dalībvalstu 2030. gada mērķrādītāju noteikšanu groza Regulu (ES) 2018/841 un attiecībā uz monitoringa, ziņošanas, progresa apsekošanas un izskatīšanas uzlabošanu groza Regulu (ES) 2018/1999

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁷,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁸,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

⁷ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁸ OV C [...], [...], [...]. lpp.

- (1) 2016. gada novembrī stājās spēkā Parīzes nolīgums, kas pieņemts 2015. gada decembrī saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) ("Parīzes nolīgums"). Tā puses ir vienojušās globālo vidējās temperatūras pieaugumu ierobežot krietni zem 2 °C atzīmes salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un tiekties temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni.
- (2) Klimata un vides problēmu risināšana un Parīzes nolīguma mērķu sasniegšana ir Komisijas 2019. gada 11. decembrī pieņemtā paziņojuma "Eiropas zaļais kurss"⁹ pamats. Eiropas zaļā kursa nepieciešamība un vērtība, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas ārkārtīgi smago ietekmi uz Savienības iedzīvotāju veselību un ekonomisko labklājību, ir tikai augusi.
- (3) Ar atjauninātajām nacionāli noteiktajām samazināšanas saistībām, kas *UNFCCC* sekretariātam iesniegtas 2020. gada 17. decembrī¹⁰, Savienība apņēmas siltumnīcefekta gāzu neto emisijas visā Savienības tautsaimniecībā līdz 2030. gadam samazināt vismaz par 55 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni.

⁹ COM(2019)640 final.

¹⁰ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

- (4) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1119¹¹ Savienība tiesību aktos ir nostiprinājusi mērķrādītāju līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti visas tautsaimniecības mērogā. Minētā regula turklāt Savienībai nosaka saistības siltumnīcefekta gāzu neto emisijas (emisijas pēc piesaistījumu atskaitīšanas) līdz 2030. gadam samazināt vismaz par 55 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Tiek gaidīts, ka šā mērķrādītāja sasniegšanā ieguldījumu dos visas ekonomikas nozares, arī zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektors. Neto piesaistījumu devums Savienības 2030. gada klimata mērķrādītāja sasniegšanā nevar pārsniegt 225 miljonus tonnu CO₂ ekvivalenta. Regulas (ES) 2021/1119 kontekstā Komisija attiecīgā paziņojumā atkārtoti apstiprināja savu nodomu ierosināt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/841¹² pārskatīšanu atbilstoši iecerei neto oglekļa piesaistījumus zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektorā līdz 2030. gadam palielināt tā, lai tie pārsniegtu 300 miljonus tonnu CO₂ ekvivalenta.
- (5) Lai palīdzētu sasniegt siltumnīcefekta gāzu neto emisiju samazināšanas ieceri, kas no vismaz 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni palielināta līdz vismaz 55 %, būtu katrai dalībvalstij jānosaka saistoši mērķrādītāji siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumu palielināšanai zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektorā 2026.–2030. gada periodā, no kuriem izrietētu visas Savienības neto piesaistījumu mērķrādītājs 2030. gadam – 310 miljoni tonnu CO₂ ekvivalenta. Metodikā, ko izmanto, lai noteiktu nacionālos mērķrādītājus 2030. gadam, būtu jāņem vērā atšķirība starp Savienības mērķrādītāju un 2016., 2017. un 2018. gada vidējām siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem, par ko katra dalībvalsts ziņojusi savā 2020. gada iesniegumā, un jāatspoguļo zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektora pašreizējais sniegums mitigācijas jomā un katras dalībvalsts apsaimniekotās zemes platības īpatsvars Savienībā, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts spēju savu sniegumu šajā sektorā uzlabot, izmantojot zemes apsaimniekošanas

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/841 (2018. gada 30. maijs) par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES (OV L 156, 19.6.2018., 1. lpp.).

praksi vai tādas zemes izmantojuma izmaiņas, kas labvēlīgi ietekmē klimatu un biodaudzveidību.

- (6) Saistošie mērķrādītāji, ar kuriem iecerēts sasniegt vērēnīgākus mērķus attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neto emisijām un piesaistījumiem, būtu katrai dalībvalstij jānosaka, izmantojot lineāru trajektoriju. Trajektorijai vajadzētu sākties 2022. gadā ar to siltumnīcefekta gāzu emisiju vidējām vērtībām, par kurām attiecīgā dalībvalsts ziņo 2021., 2022. un 2023. gadā, un beigties 2030. gadā ar šai dalībvalstij noteikto mērķrādītāju. Lai nodrošinātu Savienības 2030. gada mērķrādītāja kopīgu sasniegšanu, vienlaikus ņemot vērā siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu ikgadējo mainīgumu zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektorā, ir lietderīgi – papildus 2030. gadam izvirzītajam nacionālajam mērķrādītājam – katrai dalībvalstij noteikt saistības sasniegt siltumnīcefekta emisiju un gāzu neto piesaistījumu summu attiecībā uz 2026.–2030. gada periodu ("2026.–2030. gada budžets").
- (7) 2020. gada 17. septembra paziņojumā "Eiropas 2030. gada klimatisko ieceru vēriena kāpināšana"¹³ ieskicēta iespēja lauksaimniecības siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas nav CO₂ emisijas, apvienot ar zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības neto piesaistījumiem, tā izveidojot jaunregulējamu zemes sektoru. Šāda apvienošana var veicināt sinerģijas starp zemesatkarīgās mitigācijas pasākumiem un veicināt integrētāku rīcībpolitikas veidošanu un rīcībpolitiku īstenošanu nacionālā un Savienības līmenī. Šajā nolūkā būtu jāpastiprina dalībvalstu pienākums iesniegt integrētus mitigācijas plānus attiecībā uz zemes sektoru.

¹³ COM(2020) 562 final.

(8) Zemes sektoram, kas apvieno zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektoru un lauksaimniecības sektoru, kurā nerodas CO₂, ir potenciāls līdz 2035. gadam izmaksu ziņā lietderīgā veidā ātri sasniegt klimatneitralitāti un pēc tam radīt vairāk siltumnīcefekta gāzu piesaistījumu nekā emisiju. Kopīga apņemšanās ES līmenī 2035. gadā panākt zemes sektora klimatneitralitāti var sagādāt vajadzīgo plānošanas noteiktību, kas stimulētu zemesatkarīgās mitigācijas pasākumus īstermiņā, ņemot vērā, ka vēlamā mitigācijas iznākumu sasniegšana var prasīt daudzus gadus. Turklāt tiek prognozēts, ka zemes sektors 2050. gadā būs kļuvis par lielāko sektoru ES siltumnīcefekta gāzu plūsmas profilā. Tāpēc ir īpaši svarīgi šo sektoru piesaistīt trajektorijai, kas dos iespēju līdz 2050. gadam sekmīgi panākt siltumnīcefekta gāzu neto nulles emisijas. Tāpēc ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc pirmās globālās izsvēršanas, par kuru panākta vienošanās saskaņā ar Parīzes nolīguma 14. pantu, Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā ietverts izvērtējums par to, vai ir nepieciešams un vai ir iespējams lauksaimniecības siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas nav CO₂ emisijas, iekļaut Regulas (ES) 2018/841 darbības jomā, kā arī izvērtējums par to, vai ir nepieciešams un vai ir iespējams tiekties uz mērķi līdz 2035. gadam zemes sektorā panākt Savienības mēroga siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu klimatneitralitāti, un, pamatojoties uz šo izvērtējumu, ieteikumi par nepieciešamajiem Savienības un dalībvalstu pasākumiem, kas ļautu kopīgi sasniegt šādu 2035. gadam izvirzīto mērķi.

- (9) Regulas (ES) 2018/841 6., 7. un 8. pantā izklāstītie uzskaites noteikumi ir izstrādāti tā, lai noteiktu, kādā mērā zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektora sniegums mitigācijas jomā varētu palīdzēt sasniegt 2030. gada ES mērķrādītāju, kas paredz siltumnīcefekta gāzu neto emisijas samazināt par 40 %, neskaitot zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektoru. Lai šajā sektorā vienkāršotu tiesisko regulējumu, pašreizējie uzskaites noteikumi nebūtu jāpiemēro pēc 2025. gada un nacionālo mērķrādītāju ievērošana būtu jāverificē, balstoties uz ziņotajām siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem. Tas nodrošina metodisku konsekveni ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK ¹⁴, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/842 ¹⁵ un jaunā siltumnīcefekta gāzu neto emisiju samazināšanas mērķrādītāja noteikšanu – vismaz 55 % –, ieskaitot arī zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektoru. Tomēr dalībvalstīm arī turpmāk vajadzētu būt iespējai izmantot ierobežotu iespēju 2026.–2030. gada periodā no ZIZIMM kontiem izslēgt emisijas no dabiskiem traucējumiem.

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.), grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/410 (2018. gada 14. marts), ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai sekmētu emisiju izmaksefektīvu samazināšanu un investīcijas mazoglekļa risinājumos, un Lēmumu (ES) 2015/1814 (OV L 76, 19.3.2018., 3. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/842 (2018. gada 30. maijs) par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV L 156, 19.6.2018., 26. lpp.).

- (9.a) Meža vecuma struktūra tika ņemta vērā Regulā (ES) 2018/841 saistībā ar meža references līmeņu aprēķināšanu. Lai vienkāršotu tiesisko regulējumu, ir lietderīgi 2026.–2030. gada periodā pārtraukt meža references līmeņu izmantošanu tam, lai novērtētu atbilstību. Lai gan ar zināmu elastību, kas paredzēta šajā regulā, tiks risināts jautājums par meža vecuma struktūru, tā joprojām rada bažas, jo konkrētos apstākļos tās ietekme laika gaitā varētu palielināties. Tāpēc sakarā ar ziņojumu, kas iesniegts saistībā ar Regulas (ES) 2018/841 pārskatīšanu, Komisijai īpaša uzmanība būtu jāpievērš meža vecuma struktūras ietekmei, tostarp gadījumos, kad minētā ietekme ir saistīta ar konkrētiem kara vai pēckara apstākļiem. Ziņojumā varētu koncentrēties uz dažādiem veidiem, kā minēto ietekmi vienkāršā, zinātniski pamatotā, uzticamā un pārredzamā veidā ņemt vērā Regulā (ES) 2018/841.
- (10) Lielāku siltumnīcefekta gāzu piesaistījumu panākšanai individuāliem lauksaimniekiem un meža apsaimniekotājiem ir vajadzīgs tiešs stimuls savā zemē un mežos uzkrāt vairāk oglekļa. Laikā līdz 2030. gadam arvien vairāk jāizvērs jauni uzņēmējdarbības modeļi, kuru pamatā būtu oglekļa saistīgās lauksaimniecības stimuli un oglekļa piesaistījumu sertifikācija. Šādi stimuli un uzņēmējdarbības modeļi veicinās klimatmitigāciju bioekonomikā, arī ar ilglietojamu nocirstas koksnes produktu izmantojumu, pilnībā ievērojot ekoloģiskos principus, kas veicina biodaudzveidību un aprites ekonomiku. Tāpēc līdzās nocirstas koksnes produktu kategorijai būtu jāievieš jaunas oglekļa uzglabāšanas produktu kategorijas. Jaunie uzņēmējdarbības modeļi, lauksaimniecības un zemes apsaimniekošanas prakse piesaistījumu palielināšanai veicina līdzsvarotu teritoriālo attīstību un ekonomisko izaugsmi lauku apvidos. Tie arī paver jaunu darbvietu iespējas un stimulē attiecīgu apmācību, pārkvalifikāciju un prasmju pilnveidi.

- (10.a) Lai līdz 2050. gadam sasniegtu klimatneitralitātes mērķi un pēc tam censtos panākt negatīvu emisiju bilanci, ir ārkārtīgi svarīgi konsekventi nodrošināt, lai siltumnīcefekta gāzu piesaistījumi Savienībā pastāvīgi palielinātos, vienlaikus saglabājot piesaistījumu pastāvīgumu. Lai palielinātu oglekļa piesaistījumus un nodrošinātu Savienības mēroga negatīvu emisiju bilanci ilgākā laikposmā, iespējams, būs vajadzīgi tehniski risinājumi, piemēram, bioenerģijas ražošana ar oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu (*BECCS*). Tomēr jebkura politiska izvēle šajā regulā paredzētajā ziņošanas un uzskaites sistēmā nākotnē iekļaut oglekļa piesaisti ar tehniskiem risinājumiem, tādiem kā *BECCS*, kā nepieciešamu priekšnosacījumu prasītu precīzu un uzticamu oglekļa piesaistes definīciju, kas sniedz garantijas no vidiskās integritātes viedokļa. Tāpēc pēc tam, kad ar tiesību aktu par oglekļa piesaistījumu sertifikāciju būs izveidots šāds tiesiskais regulējums, būs lietderīgi izskatīt šādu iekļaušanu, lai papildinātu oglekļa uzglabāšanas produktu regulējumu un nodrošinātu ilgtermiņa stimulus, kas nepieciešami saistībā ar to, lai uztvertu un uzglabātu biogēnās CO₂ emisijas no tādām enerģijas ražošanas un rūpnieciskajām iekārtām, kurās izmanto biomasu.
- (11) Ņemot vērā zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektora specifiku katrā dalībvalstī, kā arī to, ka dalībvalstīm ir savs sniegums jāuzlabo, lai sasniegtu savus saistošos nacionālos mērķrādītājus, dalībvalstu rīcībā arī turpmāk vajadzētu būt dažādām elastības iespējām, arī pārsniegumu tirdzniecībai un ar mežu saistīto elastības iespēju paplašināšanai, lai gan vienlaikus jāievēro mērķrādītāju vidiskā integritāte.

- (12) Dalībvalstīm 2032. gadā ar nosacījumu, ka tās nav piemērojušas šīs regulas 10. panta 1.a punktu, ka tās ir izsmēlušas visas pārējās to rīcībā esošās elastības iespējas, ka tās ir ieviesušas pienācīgus pasākumus, kas mazina to zemes neaizsargātību pret šādiem traucējumiem, un ka Savienība ir sasniegusi 2030. gada mērķrādītāju zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektorā, vajadzētu būt pieejamiem alternatīviem noteikumiem attiecībā uz tādiem dabiskiem traucējumiem (abiotiskiem un biotiskiem) kā ugunsgrēki, kaitēkļi, vētras, ārkārtīgi spēcīgi plūdi un ilgstoši sausuma periodi, lai novērstu nenoteiktību, ko zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektorā ievieš dabiskie procesi vai klimata pārmaiņas.
- (12.a) Būtu jāizveido papildu elastības mehānisms, lai ņemtu vērā klimata pārmaiņu difūzo un ilgtermiņa ietekmi pretstatā dabiskiem traucējumiem, kuriem būtībā ir vairāk pagaidu raksturs un kuri ir ģeogrāfiski ierobežoti. Šai elastībai arī būtu jāļauj ņemt vērā ietekmi, ko atstājuši tādi iepriekšējie apsaimniekošanas pasākumi, kuri saistīti ar organisko augšņu īpatsvaru apsaimniekotā zemē, kas salīdzinājumā ar Savienības vidējo rādītāju dažās dalībvalstīs ir ārkārtīgi augsts. Šīs elastības pamatā vajadzētu būt VII pielikumā norādītajām neizmantotajām summām 2021.–2030. gada periodā. Piekļuve šai elastībai būtu jābalsta uz pierādījumiem, ko attiecīgās dalībvalstis iesniedz Komisijai, pamatojoties uz labākajām pieejamajām zinātniskajām atziņām un objektīviem, izmērāmiem un salīdzināmiem rādītājiem, piemēram, sausuma indeksu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par cīņu pret pārtuksnešošanos nozīmē, ko definē kā attiecību starp gada vidējo nokrišņu daudzumu un vidējo gada evapotranspirāciju. Elastības sadalījums starp dalībvalstīm, ņemot vērā iesniegtos pierādījumus, būtu jāveic, pamatojoties uz attiecību starp elastībai pieejamiem 50 miljoniem tonnu CO₂ ekv. un kopējo summu, ko pieprasa minētās dalībvalstis.
- (13) *svītrots*
- (13.a) Attiecībā uz dalībvalstīm, kuras uzlabo emisiju un piesaistījumu aprēķināšanas metodiku, būtu jāievieš tehniskās korekcijas koncepcija. Attiecīgās dalībvalsts siltumnīcefekta gāzu emisiju inventarizācijas datos būtu jāveic tehniska korekcija nolūkā neitralizēt ietekmi, ko izmaiņas metodikā atstāj uz Savienības 2030. gada mērķrādītāja kopīgās sasniegšanas novērtējumu, lai ievērotu vidisko integritāti.

- (13.b) Siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas uzlabosies, pateicoties monitoringa tehnoloģiju plašākai izmantošanai un labākām zināšanām. Piemēram, tehnisku korekciju varētu izraisīt šādi aspekti: uzlaboti modeļi, izmaiņas ziņošanas metodikā, jauni dati vai kļūdu labojumi; jaunu oglekļa krātuvju vai gāzu iekļaušana; vēsturisko datu pārrēķināšana, piemēram, meža inventarizācijas datu atjaunināšana vai periodiska papildināšana, lai inventarizācija būtu pilnīga; pieņēmumu aizstāšana ar faktiskiem datiem, piemēram, tad, kad tiek apsvērts klimata mainīgums; jaunu elementu, piemēram, oglekļa uzglabāšanas produktu un dabisku traucējumu (piemēram, attiecīgo fona līmeņu un pielaižu) iekļaušana.
- (14) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus to Regulas (ES) 2018/841 noteikumu īstenošanai, ar kuriem dalībvalstīm nosaka ikgadējās siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaistījumus, ko, pamatojoties uz lineāru trajektoriju, nosaka katram gadam 2026.–2030. gada periodā, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹⁶.
- (15) Lai dalībvalstīm noteiktu siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumu mērķrādītājus 2026.–2030. gada periodam, Komisijai būtu jāveic visaptveroša izskatīšana, kurā tā verificētu siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datus par 2021., 2022. un 2023. gadu. Šajā nolūkā 2025. gadā būtu jāveic visaptveroša izskatīšana līdztekus visaptverošajai izskatīšanai, kas Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 38. pantu jāveic 2027. un 2032. gadā.
- (15.a) Regulas (ES) 2018/841 II pielikumā noteiktās vērtības katrai dalībvalstij attiecībā uz koku vainagu projekciju būtu jāsaprot saskaņā ar vērtībām, kas paziņotas *UNFCCC*, vai minēto vērtību paredzamiem atjauninājumiem.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (16) Sakarā ar pāreju uz mērķrādītājiem, kas balstīti uz ziņošanu, siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaistījumi ir jāaplēš ar lielāku precizitāti. Turklāt Komisijas paziņojums "ES biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam"¹⁷, "Stratēģija "No lauka līdz galdam". Taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā"¹⁸, ES Meža stratēģija¹⁹, pārskatītā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001²⁰ un Komisijas paziņojums "Ceļā uz klimatnoturīgu Eiropu: jaunā ES Klimatadaptācijas stratēģija"²¹ prasa pastiprinātu zemes monitoringu, tādējādi palīdzot aizsargāt un palielināt dabā balstītu oglekļa piesaistījumu noturību visā Savienībā. Emisiju un piesaistījumu monitorings un ziņošana ir jāuzlabo, attiecīgā gadījumā izmantojot modernas tehnoloģijas, kas pieejamas saskaņā ar Savienības programmām, piemēram, *Copernicus*, un digitālos datus, kas savākti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, īstenojot divējādo – zaļo un digitāli inovatīvo – pārkārtošanos.
- (17) Siltumnīcefekta gāzu emisijas un to sekvestrēšanu ietekmēs paredzamās jūras un saldūdens vides izmantojuma antropogēniskās izmaiņas, piemēram, plānotā atkrastes enerģijas apguves izvēršana, akvakultūras potenciālais ražošanas pieaugums un dabas aizsardzības līmeņu paaugstināšana ES Biodaudzveidības stratēģijas mērķrādītāju sasniegšanai. Pašlaik šīs emisijas un piesaistījumi standarta *UNFCCC* ziņošanas tabulās nav iekļauti. Pēc ziņošanas metodikas pieņemšanas Komisija, veicot izskatīšanu saskaņā ar šīs regulas 17. panta 2. punktu, apsvērs ziņošanu par progresu, realizējamības analīzi un ietekmi, kāda būtu ziņošanas attiecināšanai arī uz jūras un saldūdens vidi, pamatojoties uz jaunākajiem zinātniskajiem pierādījumiem par šīm plūsmām.

¹⁷ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam. Atgriezīsim savā dzīvē dabu" (COM(2020) 380 final).

¹⁸ COM/2020/381 final.

¹⁹ *svītrots*

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.).

²¹ COM/2021/82 final.

(17.a) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, jo īpaši, ņemot vērā Eiropas Klimata aktu, mērķi pielāgot dalībvalstu saistības ZIZIMM sektorā, ar kurām palīdz sasniegt Parīzes nolīguma mērķus un nodrošināt, ka tiek izpildīts Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanas mērķrādītājs 2021.–2030. gada periodam, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(18) Tāpēc Regula (ES) 2018/841 un Regula (ES) 2018/1999 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) 2018/841 groza šādi:

1) regulas 1. pantu aizstāj ar šādu:

"1. pants

Priekšmets

Šī regula nosaka noteikumus par šādiem aspektiem:

- a) dalībvalstu saistības zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektorā, ar kurām palīdz sasniegt Parīzes nolīguma mērķus un nodrošināt, ka tiek izpildīts Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītājs 2021.–2025. gada periodam;
- b) zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektorā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu uzskaiti un pārbaudi, vai dalībvalstis izpilda a) apakšpunktā minētās 2021.–2025. gada perioda saistības;

- c) Savienības 2030. gada mērķrādītājs attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektorā;
- d) dalībvalstu mērķrādītāji attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektorā 2026.–2030. gada periodam.";

2) regulas 2. pantu aizstāj ar šādu:

"2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro I pielikuma A iedaļā norādīto siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem, par ko ziņo saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1999²² 26. panta 4. punktu un kas 2021.–2025. gada periodā radušies dalībvalstu teritorijās jebkurā no šīm zemes uzskaites kategorijām:
 - a) zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir aramzeme, zālāji, mitrāji, apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par meža zemi ("apmežota zeme");
 - b) zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir meža zeme, kas pārveidota par aramzemi, zālājiem, mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citu zemi ("atmežota zeme");
 - c) zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir kāda šāda veida zeme ("apsaimniekota aramzeme"):
 - i) aramzeme, kas paliek aramzeme;
 - ii) zālāji, mitrāji, apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par aramzemi;

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1999 (2018. gada 11. decembris) par enerģētikas savienības un rīcības klimata politikas jomā pārvaldību un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 663/2009 un (EK) Nr. 715/2009, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/22/EK, 98/70/EK, 2009/31/EK, 2009/73/EK, 2010/31/ES, 2012/27/ES un 2013/30/ES, Padomes Direktīvas 2009/119/EK un (ES) 2015/652 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV L 328, 21.12.2018., 1. lpp.).

- iii) aramzeme, kas pārveidota par mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citu zemi;
- d) zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir kāda šāda veida zeme ("apsaimniekoti zālāji"):
 - i) zālāji, kas paliek zālāji;
 - ii) aramzeme, mitrāji, apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par zālājiem;
 - iii) zālāji, kas pārveidoti par mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citu zemi;
- e) zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir meža zeme, kas paliek meža zeme ("apsaimniekota meža zeme");
- f) ja dalībvalsts ir Komisijai līdz 2020. gada 31. decembrim paziņojusi par nodomu šādu zemes izmantojumu iekļaut savu saistību tvērumā saskaņā ar 4. panta 1. punktu – zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir kāda šāda veida zeme ("apsaimniekoti mitrāji"):
 - mitrāji, kas paliek mitrāji;
 - apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par mitrājiem;
 - mitrāji, kas pārveidoti par apdzīvotām teritorijām vai citu zemi.

2. Šo regulu piemēro arī I pielikuma A iedaļā norādīto siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem, par ko ziņo saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 26. panta 4. punktu un kas dalībvalstu teritorijās 2026.–2030. gada periodā rodas jebkurā no šīm zemes ziņošanas kategorijām un/vai sektoriem:

- a) meža zeme;
- b) aramzeme;
- c) zālāji;
- d) mitrāji;
- e) apdzīvotas teritorijas;

- f) cita zeme;
- g) nocirstas koksnes produkti;
- h) citi;
- i) atmosfēriskie nosēdumi;
- j) slāpekļa izskalošanās un notece. ";

2.a) regulas 3. pantu groza šādi:

- a) 9) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"9) "dabiski traucējumi" ir jebkādi neantropogēni notikumi vai apstākļi, kuri izraisa ievērojamas emisijas zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektorā un kuru norise ir ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles, ar noteikumu, ka šī dalībvalsts pat pēc šo notikumu vai apstākļu rašanās objektīvi nespēj ievērojami ierobežot to ietekmi uz emisijām;"

- b) iekļauj šādu apakšpunktu:

"11) "klimata pārmaiņas" ir ar cilvēka darbību tieši vai netieši izskaidrojamas klimata pārmaiņas, kas izmaina Zemes atmosfēras sastāvu un kas papildus dabiskajam klimata mainīgumam novērotas salīdzināmos laika periodos.";

3) regulas 4. pantu aizstāj ar šādu:

"4. pants

Saistības un mērķrādītāji

1. Katra dalībvalsts, ņemot vērā 12., 13. un 13.a pantā paredzētās elastības iespējas un 10. panta 1. punkta piemērošanu, nodrošina, ka siltumnīcefekta gāzu emisijas 2021.–2025. gada periodā nepārsniedz siltumnīcefekta gāzu piesaistījumus, ko aprēķina kā kopējo emisiju un kopējo piesaistījumu summu tās teritorijā visās 2. panta 1. punktā minētajās zemes uzskaites kategorijās.

2. Savienības 2030. gada mērķrādītājs attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem ir 310 miljoni tonnu CO₂ ekvivalenta, kas ir II.a pielikuma D ailē dotā dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu neto emisiju un piesaistījumu vērtību summa 2030. gadā, un tā pamatā ir par 2016., 2017. un 2018. gadu apkopoto siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējās vērtības, kā iesniegts 2020. gadā.

Katra dalībvalsts nodrošina, ka, ņemot vērā 12. un 13.b pantā paredzētās elastības iespējas un 10. panta 1.a punkta piemērošanu, siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu gada summa tās teritorijā un visās 2. panta 2. punkta a)–j) apakšpunktā minētajās zemes ziņošanas kategorijās, salīdzinājumā ar tās siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējām vērtībām par 2016., 2017. un 2018. gadu, ko iesniedz 2032. gadā, attiecībā uz 2030. gadu nepārsniedz mērķrādītāju, kas attiecīgajai dalībvalstij noteikts II.a pielikuma C ailē.

Turklāt katra dalībvalsts nodrošina, ka, ņemot vērā 12. un 13.b pantā paredzētās elastības iespējas un 10. panta 1.a punkta piemērošanu, summa, kuru veido starpības katram gadam 2026.–2030. gada periodā starp dalībvalsts siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem tās teritorijā un visās zemes ziņošanas kategorijās, kas minētas 2. panta 2. punkta a)–j) apakšpunktā, no vienas puses, un tās siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējo vērtību par 2021., 2022. un 2023. gadu, kā iesniegts 2032. gadā, no otras puses, nepārsniedz 2026.–2030. gada budžetu, kas definēts kā summa, kuru veido starpības katram gadam 2026.–2030. gada periodā attiecībā uz minēto dalībvalsti starp ikgadējo siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu robežvērtībām minētajiem gadiem, kas noteiktas, pamatojoties uz lineāru trajektoriju virzībā uz 2030. gadu, no vienas puses, un tās siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējo vērtību par 2021., 2022. un 2023. gadu, kā iesniegts 2025. gadā, no otras puses. Dalībvalsts lineārā trajektorija sākas 2022. gadā ar siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējo vērtību par 2021., 2022. un 2023. gadu, un tās beigu punkts attiecībā uz 2030. gadu ir vērtība, ko iegūst, vērtību, kura minētajai dalībvalstij ir noteikta II.a pielikuma C ailē, pieskaitot siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datu vidējai vērtībai par 2016., 2017. un 2018. gadu. Budžetu 2026.–2030. gadam nosaka, pamatojoties uz 2025. gadā iesniegtajiem siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datiem, un atbilstību šim budžetam novērtē, pamatojoties uz 2032. gadā iesniegtajiem siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas datiem.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem, balstoties uz siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumu lineāro trajektoriju katrai dalībvalstij, katram gadam 2026.–2029. gada periodā nosaka ikgadējas vērtības CO₂ ekvivalenta tonnās. Šo nacionālo trajektoriju pamatā ir katras dalībvalsts par 2021., 2022. un 2023. gadu ziņotie vidējie siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas dati.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 16.a pantā minēto pārbaudes procedūru. Minēto īstenošanas aktu vajadzībām Komisija visaptveroši izskata jaunākos nacionālās inventarizācijas datus par 2021., 2022 un 2023. gadu, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 26. panta 4. punktu.";

- 4) regulas 6. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

- "1. Emisijas un piesaistījumus, kas radušies apmežotā zemē un atmežotā zemē, dalībvalstis uzskaita kā kopējās emisijas un kopējos piesaistījumus katrā gadā 2021.–2025. gada periodā.
2. Atkāpjoties no 5. panta 3. punkta un ne vēlāk kā 2025. gadā, ja zeme pēc izmantojuma ir no aramzemes, zālājiem, mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citas zemes pārveidota par meža zemi, dalībvalsts 30 gadus pēc minētās pārveides dienas var šādas zemes kategorizāciju no "zeme, kas pārveidota par meža zemi", mainīt uz "meža zeme, kas paliek meža zeme", ja šādas izmaiņas ir pienācīgi pamatotas, pamatojoties uz *IPCC* vadlīnijām.";

5) regulas 7. panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

- "1. Katra dalībvalsts uzskaita apsaimniekotā aramzemē radušās emisijas un piesaistījumus, ko aprēķina, no emisijām un piesaistījumiem, kuri radušies 2021.–2025. gada periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, dalībvalsts vidējās gada emisijas un piesaistījumus, kuri apsaimniekotā aramzemē radušies 2005.–2009. gada bāzes periodā, reizinot ar pieci.
2. Katra dalībvalsts uzskaita apsaimniekotos zālajos radušās emisijas un piesaistījumus, ko aprēķina, no emisijām un piesaistījumiem, kuri radušies 2021.–2025. gada periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, dalībvalsts vidējās gada emisijas un piesaistījumus, kuri apsaimniekotos zālajos radušies 2005.–2009. gada bāzes periodā, reizinot ar pieci.
3. 2021.–2025. gada periodā katra dalībvalsts, kas savās saistībās iekļauj apsaimniekotos mitrājus, uzskaita apsaimniekotos mitrājos radušās emisijas un piesaistījumus, ko aprēķina, no emisijām un piesaistījumiem, kuri radušies attiecīgajā periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, dalībvalsts vidējās gada emisijas un piesaistījumus, kuras apsaimniekotos mitrājos radušies 2005.–2009. gada bāzes periodā, reizinot ar pieci.";

6) regulas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

- "1. Katra dalībvalsts uzskaita apsaimniekotā meža zemē radušās emisijas un piesaistījumus, ko aprēķina, no emisijām un piesaistījumiem, kuri radušies 2021.–2025. gada periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, attiecīgās dalībvalsts meža references līmeni reizinot ar pieci.";

b) panta 3. punktā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis Komisijai līdz 2018. gada 31. decembrim attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu iesniedz savus valsts mežsaimniecības uzskaites plānus, arī ierosināto meža references līmeni.";

c) panta 7., 8., 9. un 10. punktu aizstāj ar šādiem:

- "7. Ja, balstoties uz tehniskajiem novērtējumiem un attiecīgā gadījumā tehniskajiem ieteikumiem, tas vajadzīgs, dalībvalstis līdz 2019. gada 31. decembrim attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu Komisijai paziņo pārskatītos ierosinātos meža references līmeņus. Ierosinātos meža references līmeņus, ko tai paziņojušas dalībvalstis, Komisija publicē.
8. Balstoties uz dalībvalstu iesniegtajiem ierosinātajiem meža references līmeņiem, uz tehnisko novērtējumu, kas veikts, ievērojot šā panta 6. punktu, un attiecīgā gadījumā uz pārskatītajiem ierosinātajiem meža references līmeņiem, kas iesniegti saskaņā ar šā panta 7. punktu, Komisija saskaņā ar 16. pantu pieņem deleģētos aktus, ar kuriem groza IV pielikumu nolūkā noteikt meža references līmeņus, kas dalībvalstīm jāpiemēro 2021.–2025. gada periodā.
9. Ja dalībvalsts Komisijai savus meža references līmeņus neiesniedz līdz termiņiem, kas norādīti šā panta 3. punktā un attiecīgā gadījumā šā panta 7. punktā, Komisija saskaņā ar 16. pantu pieņem deleģētos aktus, ar kuriem groza IV pielikumu nolūkā noteikt meža references līmeni, kas minētajai dalībvalstij piemērojams 2021.–2025. gada periodā, balstoties uz jebkādu tehnisko novērtējumu, kas veikts, ievērojot šā panta 6. punktu.
10. Šā panta 8. un 9. punktā minētos deleģētos aktus attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu pieņem līdz 2020. gada 31. oktobrim.";

7) regulas 9. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Oglekļa uzglabāšanas produkti";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Komisija saskaņā ar 16. pantu pieņem deleģētos aktus, lai grozītu šā panta 1. punktu un V pielikumu, pievienojot jaunas tādu nocirstas koksnes produktu kategorijas, kam ir oglekļa sekvestrēšanas efekts, balstoties uz IPCC vadlīnijām, kuras pieņēmusi UNFCCC Pušu konference vai Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma pušu sanāksme, un nodrošinot vidisko integritāti.";

8) regulas 10. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"2021.–2025. gada perioda beigās dalībvalstis no savas apmežotās zemes un apsaimniekotās meža zemes uzskaites katrreiz var izslēgt siltumnīcefekta gāzu emisijas no dabiskiem traucējumiem, kuras jebkurā konkrētā gadā laikā no 2021. līdz 2025. gadam pārsniedz vidējās emisijas, kuras periodā no 2001. līdz 2020. gadam radušās dabisku traucējumu dēļ, no kurām izslēgtas statistiski anomālas vērtības (iegūstot "fona līmeni"). Minēto fona līmeni aprēķina saskaņā ar šo pantu un VI pielikumu.";

aa) pievieno šādu 1.a punktu:

"1.a 2026.–2025. gada perioda beigās dalībvalstis no savas uzskaites katrreiz var izslēgt tās siltumnīcefekta gāzu emisijas no dabiskiem traucējumiem 2. panta 2. punkta a)–j) apakšpunktā minētajās zemes ziņošanas kategorijās, kuras jebkurā konkrētā gadā laikā no 2026. līdz 2030. gadam pārsniedz vidējās emisijas, kuras periodā no 2001. līdz 2020. gadam radušās dabisku traucējumu dēļ, no kurām izslēgtas statistiski anomālas vērtības (iegūstot "fona līmeni"). Minēto fona līmeni aprēķina saskaņā ar šo pantu un VI pielikumu.";

b) panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"Periodā no 2021. līdz 2025. gadam dalībvalsts no uzskaites līdz 2030. gadam izslēdz visu turpmāko piesaisti zemē, ko skāruši dabiskie traucējumi.";

c) pievieno šādu 2.a punktu:

"2.a Ja dalībvalsts piemēro 1.a punktu, tā:

- a) a) Komisijai iesniedz informāciju par visu zemes ziņošanas kategoriju fona līmeni un par datiem un metodiku, kas izmantota saskaņā ar VI pielikumu; un
- b) periodā no 2026. līdz 2030. gadam dalībvalsts no uzskaites līdz 2030. gadam izslēdz visu turpmāko piesaisti zemē, ko skāruši dabiskie traucējumi.";

9) regulas 11. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Elastības iespējas un pārvaldība";

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

c) "1. Dalībvalsts var izmantot:

a) 12. pantā izklāstītās vispārējās elastības iespējas un,

b) lai izpildītu 4. pantā noteiktās saistības, – 13. un 13.b pantā izklāstītās elastības iespējas.

Somija papildus pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajām elastības iespējām var izmantot papildu kompensācijas saskaņā ar 13.a pantu.

Kompensācijas summas, ko izmanto saskaņā ar šajā punktā minētajiem elastības mehānismiem, lai sasniegtu 4. panta 2. punkta otrajā daļā noteikto 2030. gada mērķrādītāju, ņem vērā līdzvērtīgā daudzumā, lai samazinātu jebkādu deficītu attiecībā uz 2026.–2030. gada budžetu, kā noteikts 4. panta 2. punkta trešajā daļā, līdz brīdim, kad šis deficīts ir samazināts līdz nullei. Šīs summas neņem vērā kā papildu pārpalikumu attiecībā uz 2026.–2030. gada budžetu, kā noteikts 4. panta 2. punkta trešajā daļā, ja šis budžets jau ir sasniegts.";

10) regulas 12. pantu groza šādi:

-a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

- "1. Ja 2021.–2025. gada periodā kopējās emisijas dalībvalstī pārsniedz kopējos piesaistījumus vai ja 2026.–2030. gada periodā starpība starp siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu summu dalībvalsts teritorijā un mērķrādītājiem, kas minētajai dalībvalstij noteikti šīs regulas 4. panta 2. punkta trešajā daļā, ir pozitīva, un minētā dalībvalsts ir izvēlējusies izmantot savu elastību un ir pieprasījusi dzēst ikgadējos emisiju sadales apjomus saskaņā ar Regulu (ES) 2018/842, dzēsto emisiju sadales apjomu ņem vērā attiecībā uz dalībvalsts saistību izpildi, ievērojot šīs regulas 4. pantu.
2. Ciktāl 2021.–2025. gada periodā kopējie piesaistījumi dalībvalstī pārsniedz kopējās emisijas vai 2026.–2030. gada periodā starpība starp siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu summu dalībvalsts teritorijā un mērķrādītājiem, kas minētajai dalībvalstij noteikti šīs regulas 4. panta 2. punkta trešajā daļā, ir negatīva, un pēc tam, kad atskaitīts jebkurš daudzums, kas ņemts vērā saskaņā ar Regulas (ES) 2018/842 7. pantu, minētā dalībvalsts atlikušo piesaistījumu daudzumu var pārskaitīt citai dalībvalstij. Pārskaitīto daudzumu ņem vērā, novērtējot, vai saņēmēja dalībvalsts ir izpildījusi saistības saskaņā ar šīs regulas 4. pantu.";
- a) panta 3. punktu svīturo;
- b) pievieno šādu 5. un 6. punktu:
- "5. Ieņēmumus, kas gūti no pārskaitījumiem saskaņā ar 2. punktu, dalībvalstis var izmantot cīņai pret klimata pārmaiņām Savienībā vai trešās valstīs, un tās par visām šādām darbībām informē Komisiju.

6. Jebkurš pārskaitījums saskaņā ar 2. punktu var notikt sakarā ar siltumnīcefekta gāzu mitigācijas projektu vai programmu, ko īsteno pārdevēja dalībvalsts un atlīdzina saņēmēja dalībvalsts, ar nosacījumu, ka netiek pieļauta dubulta uzskaitē un tiek nodrošināta izsekojamība.";

- 11) regulas 13. pantu aizstāj ar šādu:

13. pants

Elastības iespēja attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi

- "1. Ja kādas dalībvalsts kopējās emisijas 2021.–2025. gada periodā pārsniedz kopējos piesaistījumus 2. panta 1. punktā minētajās zemes uzskaites kategorijās, [kas uzskaitītas saskaņā ar šo regulu,] minētā dalībvalsts, lai izpildītu 4. panta 1. punktu, var izmantot šajā pantā noteikto elastības iespēju attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi.
2. Ja 8. panta 1. punktā minētā aprēķina rezultāts attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu ir pozitīvs skaitlis, attiecīgajai dalībvalstij ir tiesības aprēķinā iegūtās emisijas kompensēt, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- a) dalībvalsts savā stratēģijā, kas iesniegta saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 15. pantu, ir iekļāvusi konkrētus notiekošus vai plānotus pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka meži ar piesaistītāju un krātuvju funkciju tiek attiecīgi saglabāti vai uzlaboti, un
 - b) kopējās emisijas Savienībā 2021.–2025. gada periodā nepārsniedz kopējos piesaistījumus šīs regulas 2. panta 1. punktā minētajās zemes uzskaites kategorijās.

Novērtējot, vai Savienībā kopējās emisijas pārsniedz kopējos piesaistījumus, kā minēts pirmās daļas b) apakšpunktā, Komisija nodrošina, ka dalībvalstis novērš dubultu uzskaiti, jo īpaši attiecībā uz to elastības iespēju izmantojumu, kas izklāstītas šīs regulas 12. pantā un Regulas (ES) 2018/842 7. panta 1. punktā vai 9. panta 2. punktā.

3. Šā panta 2. punktā minētā kompensācija var attiekties tikai uz piesaistītājiem, kas attiecībā uz minētās dalībvalsts meža references līmeni uzskaitīti kā emisijas, un 2021.–2025. gada periodā tā nedrīkst pārsniegt 50 % no attiecīgajai dalībvalstij noteiktā maksimālā kompensācijas apjoma, kas noteikts VII pielikumā.
 4. Dalībvalstis Komisijai iesniedz pierādījumus par dabisko traucējumu ietekmi, kas aprēķināta saskaņā ar VI pielikumu, lai varētu pretendēt uz kompensāciju par atlikušajiem piesaistītājiem, kas attiecībā uz to meža references līmeni uzskaitīti kā emisijas, līdz VII pielikumā 2021.–2025. gada periodam noteiktajam pilnajam kompensācijas apmēram, ko nav izmantojušas citas dalībvalstis. Ja pieprasījums pēc kompensācijas pārsniedz pieejamo neizmantotās kompensācijas apmēru, kompensāciju attiecīgajām dalībvalstīm sadala *pro rata.*";
- 12) regulā iekļauj šādu 13.a pantu:

"13.a pants

Papildu kompensācijas

1. Somija 2021.–2025. gada periodā var kompensēt papildus līdz 5 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta emisiju, kas uzskaitītas zemes uzskaites kategorijās "apsaimniekota meža zeme", "atmežota zeme", "apsaimniekota aramzeme" un "apsaimniekoti zālāji", ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) Somija savā stratēģijā, kas iesniegta saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 15. pantu, ir iekļāvusi konkrētus notiekošus vai plānotus pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka meži ar piesaistītāju un krātuvju funkciju tiek attiecīgi saglabāti vai uzlaboti;
 - b) kopējās emisijas Savienībā 2021.–2025. gada periodā nepārsniedz kopējos piesaistījumus šīs regulas 2. panta 1. punktā minētajās zemes uzskaites kategorijās.

Novērtējot, vai Savienībā kopējās emisijas pārsniedz kopējos piesaistījumus, kā minēts pirmās daļas b) apakšpunktā, Komisija nodrošina, ka dalībvalstis novērš dubultu uzskaiti, jo īpaši attiecībā uz to elastības iespēju izmantojumu, kas izklāstītas šīs regulas 12. un 13. pantā un Regulas (ES) 2018/842 7. panta 1. punktā vai 9. panta 2. punktā.

2. Papildu kompensācijas izmantojamas tikai šādām vajadzībām:
 - a) tā apmēra kompensēšana, kas pārsniedz Somijai 2021.–2025. gada periodā pieejamo elastības iespēju attiecībā uz apsaimniekoto meža zemi saskaņā ar 13. pantu;
 - b) to emisiju kompensēšana, ko radījusi vēsturiskā meža zemes pārveide par jebkādas citas zemes izmantojuma kategorijas zemi, kura notikusi ne vēlāk kā 2017. gada 31. decembrī;
 - c) 4. panta izpilde.
 3. Papildu kompensācijas nevar pārskaitīt saskaņā ar šīs regulas 12. pantu vai Regulas (ES) 2018/842 7. pantu.
 4. Visas neizmantotās papildu kompensācijas no 5 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta, kas minēti 1. punktā, anulē.
 5. Centrālais administrators šā panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. un 4. punktu īsteno Savienības reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 40. pantu.";
- 13) iekļauj šādu 13.b pantu:

"13.b pants

Zemes izmantojuma elastības mehānisms 2026.–2030. gada periodam

1. Ja ir sasniegts 4. panta 2. punktā minētais Savienības mērķrādītājs, Savienības reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 40. pantu, izveido zemes izmantojuma elastības mehānismu, kas atbilst daudzumam līdz 178 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta. Elastības mehānisms ir pieejams papildus 12. pantā paredzētajām elastības iespējām.

2. Ja 2026.–2030. gada periodā starpība starp siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu summu dalībvalsts teritorijā un visās 2. panta 2. punkta a)–j) apakšpunktā minētajās zemes ziņošanas kategorijās un attiecīgajiem mērķrādītājiem, kas minētajai dalībvalstij noteikti vai nu 4. panta 2. punkta otrajā daļā, vai arī 4. panta 2. punkta trešajā daļā, ir pozitīva, uzskaitīta un ziņota saskaņā ar šo regulu, minētā dalībvalsts var tai saskaņā ar 4. panta 2. punktu noteiktā mērķrādītāja sasniegšanai izmantot šajā pantā paredzēto elastības iespēju.
3. Ja 2026.–2030. gada periodā 2. punktā minētā aprēķina rezultāts ir pozitīvs, attiecīgajai dalībvalstij ir tiesības kompensēt neto emisijas un/vai neto piesaistījumus, kas uzskaitīti kā emisijas attiecībā pret mērķrādītājiem, kuri minētajai dalībvalstij noteikti vai nu 4. panta 2. punkta otrajā daļā, vai arī 4. panta 2. punkta trešajā daļā, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) dalībvalsts savā atjauninātajā integrētajā nacionālajā enerģētikas un klimata plānā, kas iesniegts saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 14. pantu, ir iekļāvusi konkrētus notiekošus vai plānotus pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka zeme ar piesaistītāja un krātuves funkciju tiek attiecīgi saglabāta vai uzlabota, un mazināt zemes neaizsargātību pret dabiskiem traucējumiem;
 - b) dalībvalsts ir izsmēlusi elastības iespēju, kas pieejama, ievērojot šīs regulas 12. panta 1. punktu;
 - c) starpība starp visu siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistījumu gada summu Savienības teritorijā un visās 2. panta 2. punkta a)–j) apakšpunktā minētajās zemes ziņošanas kategorijās un Savienības mērķrādītāju, kas ir neto piesaistījumi 310 miljonu tonnu CO₂ ekvivalenta apmērā, 2030. gadā ir negatīva.

Novērtējot, vai Savienībā ir izpildīts pirmās daļas c) apakšpunktā minētais nosacījums, Komisija iekļauj 40 % no 2021.–2025. gada perioda dalībvalstu saistību pārpalikuma saskaņā ar 4. panta 1. punktu ar noteikumu, ka viena vai vairākas dalībvalstis iesniedz Komisijai pierādījumus par dabisku traucējumu ietekmi saskaņā ar šā panta 5. punktu. Komisija minētajā novērtējumā turklāt pārliecinās, ka dalībvalstis nepieļauj dubultu uzskaiti, jo īpaši attiecībā uz to elastības iespēju izmantojumu, kas izklāstītas šīs regulas 12. pantā un Regulas (ES) 2018/842 7. panta 1. punktā.

4. Šā panta 3. punktā minētā kompensācija 2026.–2030. gada periodā nedrīkst pārsniegt 50 % no attiecīgajai dalībvalstij noteiktā maksimālā kompensācijas apjoma, kas noteikts VII pielikumā.
5. Dalībvalstis, kas šīs regulas 10. panta 1.a punktu nav piemērojušas, Komisijai iesniedz pierādījumus par dabisko traucējumu ietekmi, kas aprēķināta saskaņā ar VI pielikumu, lai varētu pretendēt uz kompensāciju par neto emisijām un/vai neto piesaistījumiem, kas uzskaitīti kā emisijas attiecībā pret mērķrādītājiem, kuri minētajām dalībvalstīm noteikti vai nu 4. panta 2. punkta otrajā daļā, vai 4. panta 2. punkta trešajā daļā, līdz VII pielikumā 2026.–2030. gada periodam noteiktajam pilnajam kompensācijas apmēram, ko nav izmantojušas citas dalībvalstis. Ja pieprasījums pēc kompensācijas pārsniedz pieejamo neizmantojās kompensācijas apmēru, kompensāciju attiecīgajām dalībvalstīm sadala *pro rata*.
6. Dalībvalstīm ir tiesības kompensēt neto emisijas un/vai neto piesaistījumus, kas uzskaitīti kā emisijas attiecībā pret mērķrādītājiem, kuri minētajām dalībvalstīm noteikti vai nu 4. panta 2. punkta otrajā daļā, vai 4. panta 2. punkta trešajā daļā, līdz VII pielikumā 2021.–2030. gada periodam noteiktajam pilnajam kompensācijas apmēram, ko nav izmantojušas citas dalībvalstis, pēc tam, kad ir ņemts vērā 13. panta 4. punkts un šā panta 5. punkts, ar noteikumu, ka minētās dalībvalstis:

- a) ir izsmēlušas elastības iespējas, kas pieejamas, ievērojot šīs regulas 12. panta 1. punktu un šā panta 3. un 5. punktu; un:
- b) ir iesniegušas Komisijai pierādījumus par:
 - i) vai nu klimata pārmaiņu ietekmi, kas izraisa emisiju pārsniegšanu, vai tādu piesaistītāju sarukšanu, kas ir ārpus to kontroles; vai
 - ii) salīdzinājumā ar Savienības vidējo rādītāju ārkārtīgi liela organisko augšņu īpatsvara ietekmi to apsaimniekotajā zemes platībā, kas izraisa emisiju pārsniegšanu, ar noteikumu, ka šī ietekme ir attiecināma uz zemes apsaimniekošanas praksi, kas notikusi pirms Lēmuma Nr. 529/2013/ES stāšanās spēkā.

Pirmajā daļā minētais kompensācijas apjoms Savienībai kopumā nedrīkst pārsniegt 50 miljonus tonnu CO₂ ekvivalenta. Ja pieprasījums pēc kompensācijas pārsniedz pieejamo kompensācijas maksimālo apmēru, kompensāciju attiecīgajām dalībvalstīm sadala *pro rata*.

Pierādījumi, kas minēti pirmās daļas b) apakšpunkta i) punktā, ietver kvantitatīvu novērtējumu par ietekmi uz neto emisijām vai neto piesaistījumiem, kura skartajā platībā izteikta miljonos tonnu CO₂ ekvivalenta, un pamatojas uz salīdzināmiem un uzticamiem kvantitatīviem indeksiem, ģeogrāfiski skaidri noteiktiem datiem un labākajiem pieejamiem zinātniskajiem pierādījumiem. To pamatā ir novērotā attīstība, kas aptver vismaz 2001.–2025. gada periodu, un zinātniski pārskatītas prognozes un novērojumi par 2026.–2030. gada periodu. Tie atspoguļo ZIZIMM nozarei relevanto klimatisko iezīmju fona attīstību vidējā termiņā vai ilgtermiņā, piemēram, sausumu, vidējo temperatūru, vidējo nokrišņu daudzumu, salnas dienas, meteoroloģisko vai augsnes mitruma sausuma ilgumu. Šīs norises neietver īslaicīga rakstura notikumus, kurus var uzskaitīt kā dabiskus traucējumus, ievērojot 10. pantu.

Pierādījumi, kas minēti pirmās daļas b) apakšpunkta ii) punktā, ietver pamatojumu par to, ka organisko augšņu īpatsvars apsaimniekotajā zemes platībā attiecīgajā dalībvalstī pārsniedz Savienības vidējo īpatsvaru 2030. gadā. Pierādījumi ietver kvantitatīvu (miljonos tonnu CO2 ekvivalenta izteiktu) analīzi par paziņotajām emisijām, kas radušās sakarā ar pagātnē izraisītām sekām attiecībā uz apsaimniekotām organiskām augsnēm, pamatojoties uz pārskatītiem novērojumiem par 2026.–2030. gada periodu, salīdzināmiem un uzticamiem ģeogrāfiski skaidri noteiktiem datiem un labākajiem pieejamiem zinātniskajiem pierādījumiem, jo īpaši par līdzīgām vietām attiecīgajā dalībvalstī. Minētās kompensējamās paziņotās emisijas neietver īslaicīga rakstura notikumus, kurus var uzskaitīt kā dabiskus traucējumus, ievērojot 10. pantu. Pierādījumiem arī pievieno aprakstu par esošajā brīdī īstenotajiem politikas pasākumiem, kas mazina pagātnē izraisīto seku negatīvo ietekmi uz apsaimniekotām organiskām augsnēm.";

14) *svītrots*

15) regulas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis līdz 2027. gada 15. martam attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu un līdz 2032. gada 15. martam attiecībā uz 2026.–2030. gada periodu Komisijai iesniedz izpildes ziņojumu, kurā iekļauj attiecīgā perioda kopējo emisiju un kopējo piesaistījumu bilanci par katru no 2. panta 1. punkta a)–f) apakšpunktā norādītajām zemes uzskaites kategorijām attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu un 2. panta 2. punkta a)–j) apakšpunktā norādītajām kategorijām attiecībā uz 2026.–2030. gada periodu, ievērojot šajā regulā noteiktos uzskaites noteikumus.

Izpildes ziņojumā iekļauj šādu aspektu novērtējumu:

- a) rīcībpolitikas un pasākumi attiecībā uz pretrunīgiem mērķiem;
- b) sinerģijas starp klimata pārmaiņu mīkstināšanu un pielāgošanos tām;
- c) sinerģijas starp klimata pārmaiņu mīkstināšanu un biodaudzveidību.

Šādā ziņojumā attiecīgā gadījumā iekļauj ziņas par nodomu izmantot 11. pantā minētās elastības iespējas un attiecīgos apjomus vai par šādu elastības iespēju izmantojumu un attiecīgajiem apjomiem.";

b) iekļauj šādu 1.a un 1.b punktu:

"1.a Katras dalībvalsts iesniegtajos siltumnīcefekta gāzu emisiju inventarizācijas datos var veikt tehniskas korekcijas sakarā ar to, ka dalībvalstis ir mainījušas metodiku. Neraugoties uz to, šādas tehniskas korekcijas – nolūkā novērtēt atbilstību Savienības 2030. gada mērķrādītājam – neietekmē nedz 310 miljonus tonnu CO₂ ekvivalenta neto piesaistījumu vērtību, kas ir dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumu (CO₂ ekvivalenta kt) vērtību summa 2030. gadā, kā noteikts II.a pielikuma D ailē, nedz arī vērtības, kas norādītas minētā pielikuma C ailē.

1.b Dalībvalstis, kas norāda savu nodomu izmantot 13.b panta 6. punktā minēto elastības iespēju, ziņojuma īpašās iedaļās apraksta pasākumus, kas veikti, lai mīkstinātu vai apvērstu 13.b panta 6. punkta b) apakšpunktā minēto ietekmi, kā arī šo pasākumu novēroto un paredzamo ietekmi.";

16) regulas 15. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Komisija saskaņā ar šīs regulas 16. pantu pieņem deleģētos aktus, lai šo regulu papildinātu ar noteikumiem par šādu darbību reģistrēšanu un precīzu izpildi Savienības reģistrā, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1999 40. pantu:

- a) emisiju un piesaistījumu daudzums katrā zemes uzskaites un ziņošanas kategorijā katrā dalībvalstī;
- b) tehniskās korekcijas izdarīšana saskaņā ar šīs regulas 14. panta 1.a punktu;
- c) elastības iespēju izmantošana saskaņā ar 12., 13., 13.a un 13.b pantu un
- d) mērķrādītāju ievērošana saskaņā ar 13.c pantu.";

17) regulā iekļauj šādu 16.a pantu:

"16.a pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz ar Regulas (ES) 2018/1999 44. panta 3. punktu izveidotā Klimata pārmaiņu komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011²³ nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.";

18) regulas 17. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

- "2. Komisija ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc pirmās globālās izsvēršanas, par ko panākta vienošanās Parīzes nolīguma 14. pantā, Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs regulas darbību, attiecīgā gadījumā tajā iekļaujot novērtējumu par 11. pantā minēto elastības iespēju ietekmi, kā arī par šīs regulas devumu Savienības vispārējā 2030. gada siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāja sasniegšanā un tās devumu Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā, jo īpaši attiecībā uz vajadzību pēc papildu Savienības rīcībpolitikām un pasākumiem, ņemot vērā, ka Savienībā ir jāpanāk lielāki siltumnīcefekta gāzu samazinājumi un piesaistījumi.

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā ietver arī novērtējumu tam, vai ir nepieciešams un vai ir iespējams šo regulu piemērot I pielikuma A iedaļā uzskaitīto siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistījumiem, par ko ziņo, ievērojot Regulas (ES) 2018/1999 26. panta 4. punktu, un kas dalībvalstu teritorijās no 2031. gada rodas jebkurā no 2. panta 2. punkta a)–j) apakšpunktā nosauktajām zemes kategorijām un jebkurā no šiem sektoriem:

- a) fermentācija gremošanas traktā;
- b) kūtsmēslu apsaimniekošana;
- c) rīsu audzēšana;
- d) lauksaimniecības augsnes;
- e) plānota savannu dedzināšana;
- f) lauksaimniecisko atlieku dedzināšana uz lauka;
- g) kaļķošana;
- h) karbamīda uzklāšana;
- i) "citu oglekli saturošu mēslošanas līdzekļu izmantošana";
- j) "citi".

Ziņojumā īpašu uzmanību pievērš tam, lai izvērtētu, vai ir nepieciešams un vai ir iespējams virzīties uz mērķi – līdz 2035. gadam panākt klimatneitralitāti Savienības mēroga siltumnīcefekta gāzu emisijās un piesaistījumos 2. panta 2. punkta a)–j) apakšpunktā uzskaitītajās zemes kategorijās un otrajā daļā uzskaitītajos sektoros. Šādas iespējamības izvērtējumā ņem vērā meža vecuma struktūras radītās sekas, ja to rezultātā mazinās piesaistītāji vai tiek pārsniegtas emisijas atsevišķu dalībvalstu teritorijā, tostarp sekas, kas saistītas ar dalībvalsts teritorijas okupāciju vai kara vai pēckara apstākļiem, kuri ir ietekmējuši meža apsaimniekošanu tās teritorijā. Pamatojoties uz šo izvērtējumu, ziņojumā iekļauj arī ieteikumus nepieciešamajiem Savienības un dalībvalstu pasākumiem, kas ļautu kopīgi sasniegt šādu 2035. gadam noteiktu mērķi.

Pēc ziņojuma sagatavošanas Komisija, ja to uzskata par lietderīgu, iesniedz tiesību aktu priekšlikumus.";

19) regulas I pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas I pielikumu;

19.a) regulas II pielikumā ierakstus attiecībā uz Spāniju, Slovēniju un Somiju aizstāj ar šādiem:

Dalībvalsts	Platība (ha)	Koku vainagu projekcija (%)	Koku augstums (m)
Spānija	1,0	20 Sākot ar siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas pārskata iesniegšanas brīdi 2028. gadā: 10	3
Slovēnija	0,25	10	5
Somija	0,25	10	5

20) šīs regulas II pielikuma tekstu regulā iekļauj kā II.a pielikumu.

2. pants

Regulu (ES) 2018/1999 groza šādi:

1) regulas 2. pantam pievieno šādu 63) un 64) punktu:

"63) "ģeogrāfiskās informācijas sistēma" ir datorizēta sistēma, kas spēj tvert, uzglabāt, analizēt un attēlot ģeoreferencētu informāciju;

64) "ģeotelpiskais pieteikums" ir elektroniska pieteikuma veidlapa, kurā iekļauta IT lietotne, kas balstās uz ģeogrāfiskās informācijas sistēmu un ļauj saņēmējiem telpiski deklarēt saimniecības lauksaimniecības zemesgabalus un nelauksaimnieciskas platības, par kurām pieprasīts maksājums.";

2) regulas 4. panta a) punkta 1. apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

"dalībvalsts saistības un nacionālie mērķrādītāji attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumiem saskaņā ar Regulas (ES) 2018/841 4. panta 1. un 2. punktu";

3) regulas 38. pantu groza šādi:

a) pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

"2025. gadā Komisija veic to nacionālās inventarizācijas datu visaptverošu izskatīšanu, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šīs regulas 26. panta 4. punktu, lai noteiktu dalībvalstu ikgadējos siltumnīcefekta gāzu emisiju neto samazinājuma mērķrādītājus saskaņā ar Regulas (ES) 2018/841 4. panta 3. punktu un lai noteiktu dalībvalstu ikgadējos emisiju sadales apjomus saskaņā ar Regulas (ES) 2018/842 4. panta 3. punktu.";

b) panta 2. punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"Šā panta 1. un 1.a punktā minētā visaptverošā izskatīšana ietver:";

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"Pabeigusi saskaņā ar 1. punktu veicamo visaptverošo izskatīšanu, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka attiecīgo gadu emisiju kopsummu, kas izriet no koriģētajiem katras dalībvalsts inventarizācijas datiem un sadalīta starp Regulas (ES) 2018/842 9. panta kontekstā relevantajiem emisiju datiem un šīs regulas V pielikuma 1. daļas c) punktā minētajiem emisiju datiem, un nosaka Regulas (ES) 2018/841 4. panta kontekstā relevanto emisiju un piesaistījumu kopsummu.";

(4) regulas V pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas III pielikumu.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

Regulas (ES) 2018/841 I pielikumā B iedaļu aizstāj ar šādu:

"B. Oglekļa krātuves, kas minētas 5. panta 4. punktā:

- a) dzīvā biomasa;
- b) nobiras¹;
- c) atmirusi koksne ¹;
- d) nedzīva organiskā matērija²;
- e) minerālaugsnes;
- f) organiskās augsnes;
- g) nocirstas koksnes produkti zemes uzskaites kategorijās "apmežota zeme" un "apsaimniekota meža zeme"."

¹ Attiecas tikai uz apmežotu zemi un apsaimniekotu meža zemi.

² Attiecas tikai uz atmežotu zemi, apsaimniekotu aramzemi, apsaimniekotiem zālājiem un apsaimniekotiem mitrājiem.

II PIELIKUMS

Regulā (ES) 2018/841 iekļauj šādu II.a pielikumu:

"II.a pielikums

Savienības mērķrādītājs (D aile), vidējie siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas dati par 2016., 2017. un 2018. gadu (B aile) un dalībvalstu mērķrādītāji (C aile), ievērojot 4. panta 2. punktu, kuri jāsasniedz 2030. gadā

A	B	C	D
Dalībvalsts	Vidējie siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas dati par 2016., 2017. un 2018. gadu (CO ₂ ekvivalenta kt), 2020. gadā iesniegtie dati	Dalībvalstu mērķrādītāji 2030. gadam (CO ₂ ekvivalenta kt)	Siltumnīcefekta gāzu neto piesaistījumu vērtība (CO ₂ ekvivalenta kt) 2030. gadā, 2020. gadā iesniegtie dati (B+C aile)
Beļģija	-1032	-320	-1352
Bulgārija	-8554	-1163	-9718
Čehija	-401	-827	-1228
Dānija	5779	-441	5338
Vācija	-27 089	-3751	-30 840
Igaunija	-2112	-434	-2545
Īrija	4354	-626	3728
Grieķija	-3219	-1154	-4373
Spānija	-38 326	-5309	-43 635
Francija	-27 353	-6693	-34 046
Horvātija	-4933	-593	-5527
Itālija	-32 599	-3158	-35 758
Kipra	-289	-63	-352
Latvija	-6	-639	-644
Lietuva	-3972	-661	-4633
Luksemburga	-376	-27	-403
Ungārija	-4791	-934	-5724
Malta	4	-2	2
Nīderlande	4958	-435	4523
Austrija	-4771	-879	-5650
Polija	-34820	-3278	-38 098
Portugāle	-390	-968	-1358
Rumānija	-23 285	-2380	-25 665
Slovēnija	67	-212	-146
Slovākija	-6317	-504	-6821
Somija	-14 865	-2889	-17 754
Zviedrija	-43 366	-3955	-47 321
ES-27/Savienība	-267 704	-42 296	-310 000

III PIELIKUMS

Regulas (ES) 2018/1999 V pielikuma 3. daļu aizstāj ar šādu:

"Lai veiktu monitoringu un ziņošanu ZIZIMM nozarē, dalībvalstis izmanto [...]ģeogrāfiski skaidri noteiktus zemes izmantošanas pārveidošanas datus saskaņā ar IPCC 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem. Dalībvalstis tiek mudinātas izpētīt sinerģijas un iespējas konsolidēt ziņošanu ar citām attiecīgām politikas jomām. Dalībvalstis tiek mudinātas ar saviem siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas pārskatiem rīkoties, pamatojoties uz tādām elektroniskām datubāzēm un ģeogrāfiskās informācijas sistēmām kā, piemēram:

- a) monitoringa sistēma zemes izmantojuma vienībām, kuru zemes platības ir zemes platības ar lielu oglekļa uzkrājumu, kas definētas Direktīvas 2018/2001 29. panta 4. punktā;
- b) monitoringa sistēma zemes izmantojuma vienībām, kas tiek aizsargātas un ko definē kā zemes platības, kuras pieder pie vienas vai vairākām no šīm kategorijām:
 - bioloģiskās daudzveidības ziņā augstvērtīgās zemes platības, kas definētas Direktīvas 2018/2001 29. panta 3. punktā,
 - Kopienā nozīmīgas teritorijas un īpaši aizsargājamas dabas teritorijas, kas definētas Padomes Direktīvas 92/43/EEK ²⁴ 4. pantā, un zemes vienības, kuras pie iepriekš minētajām teritorijām nepieder, taču uz kurām attiecas šīs direktīvas 6. panta 1. un 2. punktā minētie aizsardzības pasākumi teritorijas saglabāšanas mērķu īstenošanai,
 - to Direktīvas 92/43/EEK IV pielikumā uzskaitīto sugu vairošanās un atpūtas vietas, uz kurām attiecas šīs direktīvas 12. pantā paredzētie aizsardzības pasākumi,

²⁴ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

- Direktīvas 92/43/EEK I pielikumā uzskaitītās dabiskās dzīvotnes un II pielikumā uzskaitīto sugu dzīvotnes, kas pie Kopienā nozīmīgām teritorijām vai īpaši aizsargājamām dabas teritorijām nepieder, bet kas palīdz sasniegt šo dzīvotņu un sugu labvēlīgu aizsardzības statusu saskaņā ar minētās direktīvas 2. pantu vai attiecībā uz ko var piemērot Direktīvā 2004/35/EK²⁵ norādītos aizsargpasākumus un pasākumus stāvokļa izlabošanai,
- īpašās aizsargājamās teritorijas, kas klasificētas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147/EK²⁶ 4. pantu, un zemes vienības, kuras pie iepriekš minētajām teritorijām nepieder, taču uz kurām attiecas Direktīvas 2009/147/EK 4. pantā un Direktīvas 92/43/EEK 6. panta 2. punktā minētie aizsardzības un saglabāšanas pasākumi teritorijas saglabāšanas mērķu īstenošanai,
- zemes vienības, uz ko attiecas tādu sugu putnu saglabāšanas pasākumi, par kurām saskaņā ar Direktīvas 2009/147/EK 12. pantu ir ziņots, ka to stāvoklis ir nestabils, lai izpildītu minētās direktīvas 4. panta 4. punkta otrajā teikumā norādīto prasību censties nepieļaut dzīvotņu piesārņošanu un kaitējuma nodarīšanu tām vai minētās direktīvas 3. pantā norādīto prasību pietiekamā mērā saglabāt un uzturēt putnu sugu dzīvotņu daudzveidību un teritoriju,
- visas citas dzīvotnes, kuras dalībvalsts izraugās mērķiem, kas līdzvērtīgi Direktīvās 92/42/EEK un 2009/147/EK noteiktajiem mērķiem,

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.).

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

- zemes vienības, uz kurām attiecas pasākumi, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK ²⁷ 4. panta iii) punktā minēto virszemes ūdensobjektu ekoloģiskā stāvokļa aizsardzībai un tā pasliktināšanās novēršanai,
 - dabiskās palienu vai plūdu aizturēšanas apgabali, kurus dalībvalstis aizsargā plūdu riska pārvaldības ietvaros saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/60/EK ²⁸;
- c) monitoringa sistēma zemes izmantojuma vienībām, kas tiek atjaunotas un ko definē kā zemi, kura pieder pie vienas vai vairākām no šīm kategorijām:
- Kopienā nozīmīgas teritorijas, īpaši aizsargājamas dabas teritorijas un īpašās aizsargājamās teritorijas, kas aprakstītas iepriekš b) apakšpunktā, kā arī zemes vienības, kuras pie iepriekš minētajām teritorijām nepieder, taču ir apzinātas kā tādas, kurām ir nepieciešami atjaunošanas vai kompensācijas pasākumi teritorijas saglabāšanas mērķu īstenošanai,
 - Direktīvas 2009/147/EK 4. panta 2. punktā minēto vai tās I pielikumā uzskaitīto savvaļas putnu sugu dzīvotnes, kuras pie īpašām aizsargājamām teritorijām nepieder, taču ir apzinātas kā tādas, kurām ir nepieciešami atjaunošanas pasākumi Direktīvas 2009/147/EK izpildes vajadzībām,

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/60/EK (2007. gada 23. oktobris) par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību (OV L 288, 6.11.2007., 27. lpp.).

- Direktīvas 92/43/EEK I pielikumā uzskaitītās dabiskās dzīvotnes un II pielikumā uzskaitīto sugu dzīvotnes, kuras pie Kopienā nozīmīgām teritorijām vai īpaši aizsargājamām dabas teritorijām nepieder, taču ir apzinātas kā tādas, kurām ir nepieciešami atjaunošanas pasākumi, lai sasniegtu labvēlīgu aizsardzības statusu saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK, un/vai pasākumi stāvokļa izlabošanai Direktīvas 2004/35/EK 6. panta izpildes vajadzībām,
 - teritorijas, kas ir apzinātas kā tādas, kurām ir nepieciešama atjaunošana, saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī piemērojamu dabas atjaunošanas plānu,
 - zemes vienības, uz kurām attiecas pasākumi, kas noteikti Direktīvas 2000/60/EK 4. panta iii) punktā minēto virszemes ūdensobjektu laba ekoloģiskā stāvokļa atjaunošanai, vai pasākumi, kas noteikti šādu ūdensobjektu ļoti laba ekoloģiskā stāvokļa atjaunošanai, ja tas ir prasīts attiecīgajos tiesību aktos,
 - zemes vienības, uz kurām attiecas pasākumi mitrzemes apgabalu atjaunošanai, kas minēta Direktīvas 2000/60/EK VI pielikuma B daļas vii) punktā,
 - teritorijas, kurām nepieciešama ekosistēmas atjaunošana, lai panāktu labu ekosistēmas stāvokli saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/852 ²⁹;
- d) monitoringa sistēma zemes izmantojuma vienībām ar augstu klimata risku:
- teritorijas, kurām piemērojama kompensācija sakarā ar dabiskiem traucējumiem saskaņā ar Regulas (ES) 2018/841 13.b panta 5. punktu,

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

- teritorijas, kas minētas Direktīvas 2007/60/EK 5. panta 1. punktā,
- teritorijas, kuras identificētas dalībvalsts nacionālajā adaptācijas stratēģijā, kurām raksturīgi augsti dabas un cilvēka radīti riski un uz kurām attiecas klimatisko katastrofu riska mazināšanas pasākumi.

Siltumnīcefekta gāzu inventarizācija attiecīgā gadījumā nodrošina datu apmaiņu starp elektroniskajām datubāzēm un ģeogrāfiskajām informācijas sistēmām un to iekļaušanu tajās.

2021.–2025. gada periodam dalībvalstis var izmantot 1. līmeņa metodiku saskaņā ar *IPCC* 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem, izņemot attiecībā uz oglekļa krātuvi, kura veido vismaz 25 % emisiju vai piesaistījumu kādā avotu vai piesaistītāju kategorijā un kurai piešķirta prioritāte dalībvalsts nacionālajā inventarizācijas sistēmā, jo tās aplēse būtiski ietekmē valsts kopējo SEG inventarizācijas pārskatu attiecībā uz emisiju un piesaistījumu absolūto līmeni, emisiju un piesaistījumu tendencēm vai emisiju un piesaistījumu nenoteiktību zemes izmantošanas kategorijās, – tādā gadījumā izmanto vismaz 2. līmeņa metodiku saskaņā ar *IPCC* 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem.

Sākot ar siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas pārskata iesniegšanas brīdi 2028. gadā, dalībvalstis izmanto vismaz 2. līmeņa metodiku saskaņā ar *IPCC* 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem un tiek mudinātas piemērot 3. līmeņa metodiku saskaņā ar *IPCC* 2006. gada vadlīnijām par nacionālajiem SEG inventarizācijas pārskatiem."